

Həqiqində söhbət açmaq istədiyim görkəmli şəxsiyyət, polkovnik, şair, publisist, mahir təşkilatçı, milyonların sevib ürəkdan dəyər verdiyi bacarıqlı nətiq Abdulla Qurbanini qırx ilə yaxındır ki, tanıyıram. Bu da ki, bizim tələbə dövrümüzə təsadüf edir. Eyni qrupda oxumasıq da eyni ali məktəbdə, yeni İncəsənət Universitetində təhsil alıb sənətinə ixtisasına yiyələnmişik. O zaman tanıdığım və eyni ixtisasa yiyələndiyimiz çalışqan tələbələr bir çoxu Azərbaycan mədəniyyəti üçün dəyərli şəxsiyyətə çevrilməyi bacardı. Aydın Ağazadə bir müddət ölənən əsas mətbu orqanlarından biri sayılan "Azərbaycan" qəzetində çalışdı, sonra isə təqəddü çıxana kimi Ədliyyə Nazirliyində mətbuat xidmətinə rəhbərlik elədi. Çingiz Ələsgərli bu gün Akademik Milli Dram Teatrında ədəbi hissə müdiri, əsərləri uğurla tamaşaya qoyulan dramaturqdur. Yaqub Əlioglu tənqidi mövzuda yazılmış nəçə-neçə kitabın və 70-dən artıq dəyərli sənədli filmin müəllifi kimi "Azərbaycan-telefilm" yaradıcılıq Birliyində uğurla fəaliyyətini davam etdirir. Nadir Bədəlov maraqlı televiziya verilişlərinin və publisistik yazıların müəllifi kimi tanınır sevilir. Nadir Diriqadlı məşhur "Tək qalanda qorxma" serialının və çoxlu sayda televiziya verilişlərinin quruluşçu rejissoru kimi bu gün ölkənin əsas dövlət telekanalında çalışır. Saleh Salahzadə bir neçə televiziya kanalında məsul vəzifə tutduqdan sonra əvvəl aylıq "Sportsman" jurnalının direktoru oldu, bu gün isə həcmi 130 səhifədən artıq olan "Brend dünyası" jurnalının baş redaktoru kimi səmərəli fəaliyyət göstərir, mən özüm isə ortaya qoyduğum yazılarla və Azərbaycan mədəniyyətinin foto sənəsinə töhfələr vermək cəhdlərimlə nələrisə etməyə çalışdım. Amma Abdulla Qurbanı bizim hamımızdan daha artıq dərəcədə irəli getməyi bacardı və özünün qeyri-adi bacarığı, titanik təşkilatçı möharəti və işgüzarlığı ilə həm mədəniyyət tariximizə, həm də hərbi tarixi sənəməmizə yeni, daha parlaq səhifələr yazdı. Belə ki, o hələ ali məktəbi bitirməyə kimi minə yaxın irili-xırdalı məqalənin, iki metodik vəsaitin müəllifi və bir sıra teatrlaşdırılmış kompozisiyaların quruluşçu rejissoru kimi hörmət və nüfuz sahibinə çevrilə bilmişdi. Aradan keçən bu illər ərzində o, yaradıcı fəaliyyətini durmadan davam və inkişaf etdirdi. Bu gün o, yüzdən artıq dəyərli kitabın müəllifi, yüzlərlə əlamət-dəyərli tədbirin aparıcısı, təşkilatçısı, rejissoru və ssenari müəllifidir.

Mən Abdullanın dostu, həmkarı və tələbə yoldaşı olmaqlıma həmişə qürur duymuşam. Onun 60 illik yubileyinin qeyd olunduğu günlərdə tədbir iştirakçılarında Əməkdar jurnalist Rəşid Fəxrəli tərəfindən yazılmış, yarısı təqdimat yazısından, digər yarısı isə kitablarının və bir qism tədbirlərinin şəkillərindən ibarət olan və nəfis tərtibatla nəşr edilən gözəl bir buklet də təqdim olundu. Bukletin üz qabığında əsas səbəbkar olan görkəmli şəxsiyyət, yazıçı - polkovnik Abdulla Qurbaninin sinəsi medallarla, müxtəlif təltiflərlə dolu olan rəngli portreti çap olunub. Abdulla kimi hərbi - yazıçı olan Rəşid Fəxrəlinin dostuna həsr edib bukletə daxil etdiyi bu maraqlı, emosional yazı "Palıd ömrü" adlanır. Müəllif bir çox sosioloji xarakterlərə görə xalqımızın dəyərli övladı olan Abdulla Qurbanini möhaz palıdla müqayisə edir: "Abdulla palıd şortlordan xarakterlə böyüyüb - dözümlü, səbrli, təmkinli, iradəli. Palıd kimi bağlanıb torpağa. O, torpağı, Vətəni kiminsən sevmə bilmədiyi kimi sevib. Elə sevib ki, ürəyi və tənləşib, ürəyinin gözü ilə baxıb dünyaya. Abdulla Novruz oğlu Qurbanov

Abdulla Qurbanı edən də möhaz bunlardır." Rəşid Fəxrəli öz yazısında şəxsiyyətinə pərəstiş etdiyi, gördüyü böyük işlərə qürur duyduğu Abdullanın keçdiyi şərfli, ibrotamiz ömrü yolunu izlədikcə fitri istedadı sayəsində gerçəyə çevirdiyi böyük əməllərin üstünə işıq salır. Abdulla hələ ilk gənclik illərində Uzaq Şərqdə hərbi xidmətdə olarkən yüzlərlə əsgərdən işgüzarlıq keyfiyyətlərinə görə seçildiyi üçün hərbi hissənin azad komсомol komitəsinin katibi seçilir. Müəllif onun hərbi xidmət zamanı gördüyü nəhəng işləri belə şərh edir: "Bu əsgərin məqalələri, oçerkləri, reportajları, seirləri Moskva, Xabarovsk, Ussuriysk, Kişinyov, Vilnüs və digər şəhərlərdə çıxan qəzetlərdə, jurnallarda nəşr edilirsə bununla necə qürurlanmaq olar? Baza təhsili Azərbaycan dili olan əsgərin bədi toxuyulmuş özünü rus dilində də göstərsə buna necə istedad deməyəsən?" Əgər insanın daxilində istedad sıxaq bulaq kimi özünü biruzə verirsə və gərgin zohmotla cəllənlərsə, çox keçmədən bu istedad çağlayan çeşməyə, coşqun sələ çevrilir cəmiyyətə yaxşı m-

ABDULLA QURBANİ UCALIĞI

nada xeyir, səmərə gətirməyə qadirdir. Abdulla da beləcə hərbi xidməti başa vurduqdan sonra Mədəniyyət və İncəsənət Universitetində teatrşünas təhsili alı - ala hər biri ölkə miqyasında mədəni hadisəyə çevriləcək konkret layihələrə start verməyə başladı. Rəşid öz yazısında bu barədə belə yazır: "Respublikada teatrlaşdırılmış kütləvi tədbirlər Abdulla Qurbanini ssenarist, quruluşçu rejissor kimi də tanıtdı: "Natovən qızlar bayramı" (Ağdam), "Qurbanı saz byramı" (Cəbrayıl), "Kəhrəba salxımlı bağlarım mənim" (Zəngilan), "Əmək şöhrəti bayramı" (Beyləqan), "Milli qəhrəmanlar günü", "Yallı bayramı" (naxçıvan) ... zamanında mədəni dəyərləri ilə milli mədəniyyətimizi yaşadıb və indi də böyük ehtiramla xatırlanan o tədbirlərin iştirakçıları indi artıq baba və nənələrdir". Beləcə Abdulla Qurbanı ömrü boyunca çoxlu sayda ciddi işlərə imzasını qoyub. Bu işlər o dərəcədə ciddi olub ki, hər hansı digər bir ziyalı bircəsinə görə bilsəydi, ömrü boyunca qürur və məmnunluq içində yaşayardı. Rəşid Fəxrəli Abdullanın bədnam Sovet quruluş dövründə gördüyü əzəmətli işlərdən bəhs edərək yazır: "Şorur rayon tarixi - diyarşünaslıq muzeyinin, Cəlilkənd kəndində Cəlil Məmmədquluzadənin memorial muzeyinin, Abbasqulu Bay Şadlinskiyin xatirə muzeyinin, Zəngilanda Xalqalq Dostluğu muzeyinin yaradıcısı kimi böyük ehtiramla ohatələnen Abdulla Qurbanı dəfələrlə ümumittifaq və ümumdünya festivallarının laureatı olub, SSRİ Xalq Təsərrüfatı Nailiyyətləri Sərgisinin qızıl və gümüş medallarıyla layiq görülüb, Azərbaycan Respublikası Ali Soveti Rəyasət Heyətinin, SSRİ Mədəniyyət Nazirliyinin, SSRİ Bostəkarlar İttifaqının Fəxri Fərmanları ilə təltif olunub. Naxçıvan Muxtar Respublikasının Əməkdar Mədəniyyət İşçisi fəxri adına

layiq görülüb." Bundan sonra daim həsrətində olduğumuz müstəqillik dövrü gəldi və yazıqlar olsun ki, uzun illər boyunca qan, qırqın, müharibə bu böyük tarixi qələbəmizin yol yoldaşı oldu. Müharibənin acı bağirsıq kimi uzandığını görən Abdulla Qurbanı daxilindən gələn sənəm hökmü ilə iş taktikasını dəyişmək barədə qərar qəbul etdi. 1993 - cü ildə Şorur rayon mədəniyyət şöbəsinin müdiri kimi məsul işdə çalışmasına baxmayaraq rahat, isti kabinetini soyuq, nəm səngərlərlə əvəz etmək yolunu tutdu və ötən bu müddət ərzində əsgərdən polkovnik rütbəsinə kimi şərəfli bir yol keçdi. Şəhidlərin dəfnində ürəkoyunadən təsirli nitqlər söylədi, xalqımız üçün bütöv bir ordunun görə biləcəyi qədr, hələ belə ondan da artıq işlər görə bildi. Hələ Sovet quruluş dövründən bəri təşkil etdiyi teatrlaşdırılmış kompozisiyalar əsasında son illər ərzində vətənpərvorlik və Böyük Qələbəyə səfərbər etmək kimi əzəli bir məhiyyət kəşb elədi. Minlərlə insanın iştirakı ilə keçirilən tədbirlər öz vüsəti, əzəməti ilə rayon stadionlarını və olimpiya komplekslərini lərzəyə gətirdi. O, həm də son illərdə keçirilən əzəmətli hərbi paradların aparıcısı oldu. Hər birimiz kimi ölkə başçımız da onun səraşt nitqini, yüksək mənfiyyətə əsaslanan dəyərli çıxışlarını diqqətlə dinlədi. Rəşid Fəxrəli öz yazısının bir yerində bu barədə belə yazır: "İllərinin ömrü kimi yaşayan, Silahlı Qüvvələrimizin ilk hərbi paradının aparıcısı olan, həmin anlarda gördüklərindən, təqdim etdiklərindən qürurlanan, televiziya tamaşaçıların, radio dinləyicilərinin də qürurlandıran Abdulla Qurbanı

vətənpərvər alim xanımınlarımızdan biridir, ondan o tərəfdəki Kəmaləddin Qədim dəyərli Azərbaycan şairidir. Bir vaxtlar mən Naxçıvan Muxtar Respublikasında, nə rayonumuzda on il mədəniyyət şöbəsinin müdiri işləmişəm. Sonra bizim rayonu 3 yerə böldülər: bunlar Kəngərli, Sədərkə, Şorur rayonları oldu. Rayonlar bölünəndən sonra həmin bu Kəmaləddin Qədim Sədərkə rayonunda mədəniyyət şöbəsinin müdiri oldu. Onandan sağda oturan iki kişiyyə "ağsaqqal" deyəndə acıqları gəlir. Əlihişeyn kişinin 97 yaşı var. Bu yaxınlarda Lələtəpəyə-düyüş bölgələrinə getmişdi. Ordan qaçıdandan sonra Rusiyaya II Dünya müharibəsi veteranları üçün nəzərdə tutulmuş tədbirlərdə iştirak etməyə getdi. Ekran-da gördüm ki, orda keçirilən veteranlar balında bir Nataşanı yaman qucaqlamışdı. Deyəsən yadıma ötən əsrin qırxıncı illərində keçirilən rəqs gecələri düşmüşdü. Onun yanında oturan Dəməd dayı ixtisasca bombardmançı təyyarəçidir və bu gün də döyüşməyə hazır olduğunu dönə-dönə boyan edib. Zəminə Xınalı bizim hərbi şairimizdir, nəçə-nəçə hərbi marşların sözlərini yazıb.

Şahin Musaoğlu: - İndi də sözü millət vəkili Xanhişeyn Kazımlıya veririk: **Xanhişeyn Kazımlı:** - Abdulla müəllim, mən gördüm ki, burda qonaqlar çoxdur və hər biri də öz ürək sözlərini demək istəyir. Ona görə də bacardığım qədər yığcam danışmağa çalışacağam. Mən hər dəfə cəbhə bölgələrinə gedəndə əziz dostum Abdulla Qurbanı-dən özümə qarşı hörmət, qayğı, nəciblik görmüşəm. Mən dəfələrlə onunla birgə qışın qarında, payızın yağışında, yayın

cırhacırında cəbhə bölgələrinə getmişəm və o da hər dəfə mənə deyirdi ki, gələndə hökmən Milli Məclisdən əzəmiyyət kağızı gətir. Allah eləməsin, başına bir iş gəlsə deməsinlər ki, Abdulla aparıb millət vəkili cəbhədə öldürdü. Abdulla müəllim, mən sənə kimi layəqətli, alimcənbə vətən övladını tanımaqdan, sənənin dostluq etməkdən qürur duyuram. Kaş bizim bütün oğul və qızlarımız sənə kimi istedadlı, mərd, əməksevər, vətənpərvər olaydı. Böyük Xiyabandı deyirdi ki, ölümündən qorxmayan bir millətə ölüm yoxdur, zəval yoxdur. Ona görə də biz-siz bir sıra həlledici məqamlarda ölümün gözünün içində dik baxmağı bacarmalıyıq. Abdulla müəllim, bir rəvayətdə deyilir ki, bir səyyah yol ilə gedirmiş. Birdən yaman susadığını hiss edib. Uzaqda bir qaraltı görür. Yaxınlaşanda görür ki, bu bir sərv ağacıdır və bu ağacın dibindən gözəl, sərin sulu bir bulaq axır. Sudan doyuncu içir, əl-üzünü yuyub sərinləyir. Sonra üzünü qollu-budaqlı, gözəl kölgəli sərv ağacına tutub deyir ki, sənə nəşə arzula-ya bilmirəm, görürəm ki, hər şeyin var. Sədəcə üzümü sənə tutub deyirəm ki, həmişə elə-bələ qalasan. Bu sözləri eşidən əziz dostum Abdullaya da aid etmək olar. Abdulla müəllim həm də gözəl aila başçısıdır. Bir dəfə o, xəstə-xanada ürayından müləcə olundurdu, mən də ona baş çəkməyə getmişdim. Gördüm ki, Abdulla burda əməlli-başlı dənaxır. Məni görəndə dedi ki, vallah bunların aparatı düzgün göstərmir, mən özümü yaxşı hiss edirəm. İndi isə icazə verin, bu gül dəstəsinə, bu hədiyyəyə və bu Fəxri Diplomə əziz dostum Abdulla müəllimə təqdim etməklə ona ən xoş arzularımı bildirirəm.

(Davamı var)

Bayram AFURCALI